

"Eldan - De bewegende steen"

Eldan het Draakje had fijn gespeeld met zijn vriendjes, en vloog terug naar huis om te gaan eten. Ze hadden de hele middag wel heel erg hard gerend en gevlogen, dus Eldan was best een beetje moe. Hij landde op een veldje waar overal grote stenen lagen, om even uit te rusten.

Eldan keek eens rond en ging toen zitten op een mooie grote ronde steen met vlekken erop. Zo, hènè, eventjes rustig zitten. Wat een leuk rustig plekje zeg. Hij schoof even heen en weer op de steen om het beste zit-plekje te vinden.

Maar wat was dat nu? Het leek wel of de steen bewoog!

Eldan hield zich muisstil. Voelde hij nu wat... Ja hoor, de steen bewoog écht! Hij merkte hoe hij langzaam opgetild werd. Hij keek naar beneden en zag dat de steen poten gekregen had. Oeps, dit was best eng! Eldan hield zich zo goed als hij kon vast.

En toen... kwam er uit de voorkant van de steen opeens een grote kop tevoorschijn. Aan de kop zat een nek die steeds langer werd, en opeens draaide die kop zich in de richting van Eldan, en twee grote ogen keken hem aan. Eldan slaakte een gillette van schrik!

Toen begon de kop te praten: "Hallo jongen, waarom ga jij zomaar op mijn rug zitten?"

Eldan stotterde een beetje, "Nou, eh, ikkeh, ik w-wilde even uitrusten en ik d-dacht dat u een steen was..."

De kop antwoordde: "Ah, maar ik ben geen steen, ik ben een schildpad."

Aha, een schildpad, dacht Eldan. Ja, die kunnen op stenen lijken als ze hun kop en poten ingetrokken hebben. Maar ja, hoe kon hij dan het verschil zien tussen een steen en een schildpad?

Eldan fladderde omhoog, landde voor de schildpad, en zei: "Hallo schildpad, ik ben Eldan de Draak, en het spijt me dat ik op je ben gaan zitten."

De schildpad lachte: "Haha, ik ben Sjakie de Schildpad en je bent niet de eerste die op me is gaan zitten terwijl ik sliep, hoor, ik zie er blijkbaar uit als een lekkere zit-steen."

Eldan knikte, ja, hij had Sjakie ook de fijnste steen gevonden om op te gaan zitten.

Maar... maar... maar... bedacht Eldan zich opeens, zijn al die stenen hier dan wel échte stenen, of zijn het allemaal slapende schildpadden? Hij vroeg het aan Sjakie, die lachte en in het rond wees: "Wat denk je zelf, zijn dit stenen of schildpadden?"

Eldan wees een grote ronde steen aan die ook van die vlekken had, en zei "Dat zou ook een schildpad kunnen zijn..."

Sjakie liep naar de steen toe en riep "Hee, word eens wakker", en toen er niets gebeurde riep hij nog een keertje. Toen begon de steen te bewegen, er kwam een kop uit, en een lange nek. De kop keek eerst naar Sjakie, toen naar Eldan, en toen weer naar Sjakie, en vroeg "Waarom maak je me wakker?"

Sjakie lachte kort en zei “Omdat Eldan de Draak wil leren hoe hij stenen en schildpadden uit elkaar kan houden!”

Ah, dat begreep deze schildpad wel, dat was wel belangrijk. Hij keek Eldan nog eens slaperig aan. “Nou, nu weet je dat ik dus ook een schildpad ben, en dan ga ik nu weer lekker slapen!”

De nek en de kop verdwenen weer in de schildpad, die er meteen weer uitzag als een steen met vlekken. Eldan had het goed geraden!

Samen met Sjakie ging Eldan langs alle stenen in het veldje, en bij iedere steen zei hij of hij dacht dat het een schildpad was. Soms had hij het goed, en maakte Sjakie de schildpad even wakker om kennis te maken, en soms had hij het fout, dan was de steen gewoon... een steen!

Toen ze alle stenen langsgeweest waren, was Eldan heel blij. Wat was dit een leuk spelletje, zeg! En nu wist hij heel goed hoe hij stenen en schildpadden uit elkaar kon houden. Hij bedankte Sjakie voor de les en de leuke tijd. Sjakie glimlachte hem toe, ging liggen, trok zijn poten en zijn kop weer in, en zag er weer helemaal uit als een steen. Welterusten Sjakie!

Toen steeg Eldan weer op om naar huis te vliegen, en hij bedacht dat het leuk zou zijn om zijn vriendjes ook eens mee te nemen naar het Veld van de Bewegende Stenen.

© juni 2014, FvT, BasicPublishing.nl